

MATEU 13,31-33

Jesús els proposà encara una altra paràbola: “Amb el Regne del cel passa com amb el gra de mostassa que un home va sembrar en el seu camp: la mostassa és la més petita de totes les llavors; però, quan ha crescut, es fa més gran que les hortalisses i arriba a ser un arbre; fins i tot vénen els ocells del cel a fer niu a les seves branques.”

Els digué una altra paràbola: “Amb el Regne del cel passa com amb el llevat que una dona va amagar dins tres mesures de farina, fins que tota la pasta va fermentar.”

ÉS COM UN GRA DE MOSTASSA QUE UN HOMÉ VA SÈMBRAR EN EL SEU HORT.

VAN CREIXER I ES VA FER UN ARBRE, I ELS OCELLS DEL CEL VAN FER NIU A LES SEVES BRANQUES.

A QUE COMPARAREM EL REGNE DE DÉU? ÉS COM EL LLEVAT QUE UNA DONA VA POSAR DINS TRES MESURES DE FARINA...

AQUÍ TENIM UNA ALTRA PARÀBOLA QUE FA SERVIR JESÚS per explicar-nos coses del Regne del cel. Aquesta paràbola del Gra de mostassa és germana bessona de la paràbola del Llevat, però encara que totes dues s'assemblen molt, no són idèntiques, ja ho veureu.

Jesús va inaugurar el Regne de Déu: "el Regne del cel és a prop!", deia als seus deixebles. Amb les seves paraules i obres va sembrar la llavor del Regne. La paràbola explicava als seus deixebles que tot i que el Regne naixia d'una manera tan insignificant, com la petita llavor de mostassa quan s'enterra, el Regne es faria gran i arribaria a la seva plenitud.

Així com la llavor d'un arbre ja conté tot el que cal perquè l'arbre creixi i es desenvolupi, també la llavor del Regne que Jesús va plantar contenia tot el Regne de Déu que havia de créixer en el món. Segur que molts dels seus deixebles devien pensar que el Regne arribaria immediatament i de forma espectacular. Potser n'hi havia d'altres que estaven impacients i dubtaven de si era cert que el Regne del cel era a prop. Per això Jesús els va explicar que el Regne es manifestava a poc a poc, silenciosament, com la llavor enterrada, però que ja tenia tot el que calia per arribar a fer-se tan gran com per acollir tots els pobles de la terra.

Quan Jesús va morir a la creu i va ser sepultat, és possible que els deixebles recordessin aquesta paràbola. També Jesús havia estat enterrat, com el gra de mostassa. Quin desengany, semblava que totes les seves paraules i obres haguessin quedat en no res. Però quan Jesús va ressuscitar devien entendre el significat de la paràbola, Jesús deia la veritat: el Regne del cel havia arribat i cap mal no podria impedir que arribés a la seva plenitud!

El Regne d'amor i de pau que Jesús va inaugurar quan va venir al món serà com un gran arbre que acull tots els ocells que vénen a fer-hi el niu. Quina imatge més bonica va triar Jesús per parlar-nos del Regne del seu Pare. Ens omple d'esperança, de confiança i de pau. Que en la nostra vida, on el Regne encara avança cap a la seva plenitud, puguin dir de nosaltres que ja vivim com a ciutadans del seu Regne.

LA PARÀBOLA DEL LLEVAT, AMB LA SEVA GERMANA BESSONA, la paràbola del Gra de mostassa ens parlen del petit i senzill començament del Regne de Déu que Jesús va inaugurar a la terra. Totes dues paràboles responen els dubtes que devien tenir els deixebles de Jesús: “És veritat que ha arribat el Regne de Déu? Així, tan senzillament? On és que no el veiem?”

Deixeu-me explicar-vos una curiositat que potser no coneixeu. Les tres mesures de farina de les que parla l'evangeli no eren pas una quantitat petita, al contrari! Se'n podia fer prou pa com per alimentar més de 100 persones! I és que Jesús, amb el pa no tenia límits: va fer dos cops el miracle de la multiplicació dels pans amb el que es van alimentar milers de persones i encara en van sobrar dotze cistelles! El pa era tan especial per a Jesús que va dir d'ell mateix: “Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja d'aquest pa, viurà per sempre.”

A diferència de la llavor de mostassa que el sembrador va sembrar en un hort o en un jardí, el llevat s'amaga dins de la massa i no se sap ben bé on és, com el Regne del cel en el temps de Jesús. Però així com una petita quantitat de llevat és capaç de fer fermentar una gran massa, així el Regne de Déu, amb el seu senzill començament, havia de fer fermentar tota la Terra per convertir-la en el seu Regne.

Jesús proclamava la presència del Regne de Déu en el món i els seus deixebles dubtaven: on era el palau del Rei, i els exèrcits, i els càrrecs pels seguidors? Ells veien com Jesús feia miracles, curava la gent i parlava amb una autoritat que els mestres de la Llei no tenien, però tampoc no s'assemblava a un Rei com el que ells esperaven per a Israel.

Com els deixebles de Jesús, aleshores i ara, molts cristians han dubtat de la presència del Regne de Déu en el món. Com pot ser que hagi arribat el Regne i encara convisquem amb el mal i el sofriment i les malalties i la mort? La paràbola del Llevat vol animar-nos amb la seva esperança: Jesús ens assegura que el Regne que ell va començar arribarà a la seva plenitud. Lentament i d'amagat, però tan segur com que el llevat fa fermentar la massa, les paraules i les obres de Jesús faran fermentar el món fins a convertir-lo en el seu Regne. Això cap mal ho pot aturar!

